

ZPRAVODAJ 9/2007

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

Sborový zájezd 70. léta 20.století

Biblický úvodník

„Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.“ A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova. (2 K 12,9)

Slabost a síla jsou pojmy, které nás provázejí v našich životech od narození až do smrti. To nesmíš, jsi malý, tomu nerozumíš, jsi ještě dítě, to přece nedokážeš a mnohé další podobné věty slýcháváme zas a znova. Často si vystačíme i sami, naše podvědomí nám podobné věty našeptává i bez pomoci zvenčí. Vzápětí si ovšem protiřečíme, když odmítáme nabízenou pomoc, hrajeme si na hrdiny, namlouváme svým blízkým, že nás nic netrápí, že nás nic nebolí. Aniž bychom si uvědomovali rozporuplnost našeho jednání, přecházíme plynule z jedné role do druhé, ze slabosti do síly, a zase nazpět.

Ve víře se nám však podobné jednání nemusí vyplatit. Použijeme-li Boží slovo k obhajobě naší slabosti, rouháme se. Kolik válek jsme jen jako lidé vedli ve jménu božím, abychom zakryli naši pýchu, nevěru, pokrytectví a hamižnost. Kolik slibů jsme vyslovili s odvoláním na Boha, abychom v zápětí zapomněli na jejich znění. Kolik velikých slov již padlo v důvěře, že změníme svět, abychom následně pochopili, že jsme ve skutečnosti jen přilili olej do ohně, způsobili svár a zničili to, co *pouze* nechápeme a čemu nerozumíme.

Slabost a síla nás provází v osobním životě, stejně tak jako v životě církve. Provázeli nás v daleké minulosti, prožíváme je v přítomnosti a v Božím zaslíbení můžeme věřit, že nás budou provázet i v budoucnosti. Právě proto se však nesmíme bát si jako křesťané přiznat, že věřit v Boha a následovat Krista automaticky neznamená, že se dokážeme vždy správně v životě rozhodnout. Chybili jsme ve víře již nespočetněkrát. Dějiny círk-

ve jsou toho živým důkazem, zároveň však mezi jejich řádky nalézá pozor-
ný čtenář nejednou skrytá svědectví o milosti, kterou před lidmi otevírá dů-
věra v paradox božího zaslíbení síly ve slabosti.

Dietrich Bonhoeffer přibližuje zmíněný paradox slovy jedné ze svých modli-
teb:

„...daruj nám víru, v níž vidíme své omyly, ale věříme v pravdu;

vidíme vinu, ale věříme v odpuštění;

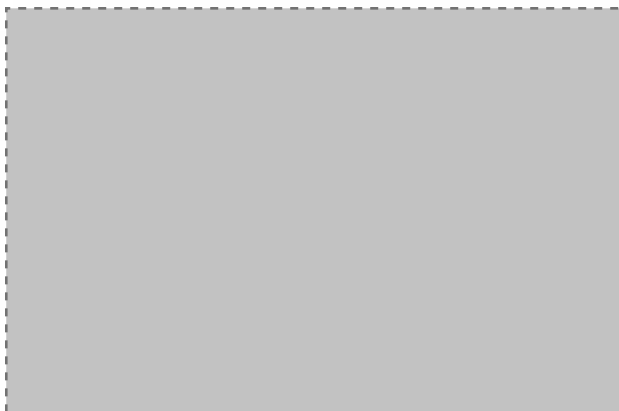
vidíme umírání, ale věříme ve věčný život;

nevidíme nic, a věříme v Boží čin a milost.“

V biblickém svědectví veršů epištoly Korintským můžeme ve víře
hledat povzbuzení nebát se přiznat se k omylům, nést odpovědnost za své
slabosti, a nalézat v jejich poznání Boží lásku, s níž se, co by starostlivý
otec, sklání Bůh k nám.

Jana Grollová

Ze sborového života

Sborová dovolená

Vyrazili jsme hned první prázdninovou sobotu. Ostravských či k Ostravě patřících nás tam bylo dvacet tři (jestli jsem dobře počítala), ale celkem nás v Chotěboři trávilo týden o dost víc. Tentokrát byla naše sborová dovolená součástí jednoho z běhů v evangelickém rekreačním středisku. Běh vedl pražský farář Pavel Klinecký.

Počasí bylo proměnlivé, ale celková nálada převládala slunečná (snad jen ta klíšťata a dětské nemoci by příště mohly zůstat doma!). Přispívaly k tomu společné chvíle při bohoslužbě, biblických zamyšleních, modlitbách, zpěvu, ale i při dobrém jídle. Taky trávník, trampolína a les pro děti, pro dospělé pak lavičky a varné konvice v kuchyňce, díky nimž jsme mohli i lenošně posedávat a povídat si při kávě o věcech důležitých i nedůležitých. Jedno odpoledne jsme měli vzácnou návštěvu, přijel za námi bratr farář Klobása.

Prošli jsme se podél kouzelného lesního potoka, viděli skanzen na Veselém Kopci. Děti zažily hry denní i noční, ale taky velmi dobrodružné a dramaticky zpracované čtení na dobrou noc. Nejen děti s napětím poslouchaly poutavý výklad životního příběhu proroka Eliáše. A v Chotěboři mají dost dobrou zmrzlinu!

Sborová dovolená už pro mě je důležitou součástí léta. Tentokrát jsme měli příležitost poznat i další bratry a sestry odjinud, dozvědět se něco o jiných sborech, čím žijí a co je těší či trápí. Pro mne to bylo především společenství, povzbuzení a inspirace. Pobyli jsme spolu a užili jsme si radosti.

Hanka Vlčinská

TÝDEN VE SBORU, JAK HO VIDÍM JÁ

Neděle

je podle tradičního křesťanského prvním dnem týdne. Ráno ve sboru začíná **modlitbou v kanceláři** v 8:15. Bylo by to pěkné, kdyby se nás scházelo více, a já to беру jako duchovní podporu před bohoslužbami, když se k modlitbám sejdem, ale v poslední době jsme zde jen dva či tři.

Bohoslužby začínají od 8:30. Letos nás čeká změna: od 3. neděle v listopadu se budeme v zimním čase scházet od 9:30. Co to udělá? Bude nás po bohoslužbách méně zůstat na čaj a kafe? Spíš bych si přál, abychom si zvykali, že můžeme o trochu posunout nedělní oběd.

V neděli odpoledne se někdy scházíme ještě jednou. Když se nám podaří sehnat někoho, aby uvařil ve sboru jednoduchý oběd, začíná **odpolední setkání** od 14:00, jinak od 15:00, abychom stihli poobědvat doma. Těchto odpoledních akcí, většinou přednášek, by mohlo být i více, pokud pozveme zajímavé hosty, a to může udělat leckdo z nás.

Třetí neděli v každém měsíci se od 17:00 koná **Kostel pro všechny** – vystupují zde různí pozvaní muzikanti a já mám krátkou biblickou promluvu. Snažím se, aby to byla příležitost pozvat a oslovit i ty, kdo by jinak na bohoslužby nepřišli.

Pondělí

se já snažím mít volné, ale ne vždy se to podaří. Jednou za měsíc míváme my kazatelé pastorálky, to znamená společné setkání.

Skoro každé pondělí ráno míváme v kanceláři poradu se sestrami kurátorkou, pokladní a kostelníci.

Úterý

Jednou za 14 dní se v kanceláři vaří kafe a čaj, na stole jsou sladkosti, prostě **Kavárnička**, od 9:00 do 11:00 hodin. Na začátek máme krátký biblický program, pak si povídáme, řeč se málokdy zastaví. Ti, kdo chodí – v poslední době je to skupina většinou 6 až 10 lidí, povětšinou sester - cho-

dí rádi, a myslím, že byste mohli přijít a že byste ocenili milou atmosféru i vy mnozí další.

Po poledni chodím do vazební věznice. A chodím rád, protože si mohu být jistý, že pokud už někdo napsal žádanku, že chce mluvit s farářem, má o rozhovor zájem.

V podvečer mezi 18:00 a 19:00 jsem ještě stále neupustil od pořádání **Meditací pro všední den**, byť teď před létem jsme se scházeli ve sklepě pod farou v počtu pouhých dvou. O co tady jde? O nic více než o poklidné a soustředěné osobní čtení oddílu z Bible, o modlitbu nad ním, a pak o následný rozhovor mezi účastníky. Když si na takové čtení uděláte čas, přináší to duchovní užitek, téměř zaručeně.

A pak se ještě od 19:00 v kanceláři schází skupinka **starší či vysokoškolské mládeže** – loni nás bývalo čtyři až osm, a taky by nás mohlo být více, kdyby si více mladých dovedlo udělat čas. Program bývá po obvyklém evangelickém způsobu postaven především na diskusi nad biblickým textem a na přátelení se.

Středa

bývá den někdy hodně dlouhý. V 15:00 začíná ve sklepě **dorost**. Je to naše verze vyučování náboženství pro děti školního věku. Termín uprostřed týdne se celkem zaběhl, a rodiče si navykli počítat s tímto odpolednem v programu školního týdne svých dětí – který bývá u ostravských dětí často docela zahuštěný. Na dorostu děti slyší výklad, tento rok to bude bývat výklad biblický, a po zbytek času hrají hry.

V 17:00 hodin v presbyterně začíná tradiční **biblická hodina**. Tradiční píšu proto, že v evangelických církvích tvoří druhý nejdůležitější pilíř života ve sboru. Souhlasím s účastníky, kteří říkají, že naše biblické jsou dobré, oceňuji především to, že velkou část hodiny nad texty přemýšlíme společně v rozhovoru.

O středečním podvečeru (od 18:15, zpravidla druhou středu v měsíci) se

pak v presbyterně schází ještě staršovstvo. Věci k projednávání má zpravidla hodně, a tak schůze často bývá do pozdního večera.

Čtvrtek

Dopoledne jsem celkem pravidelně na službě ve sborové kanceláři, mezi 9. a 12. hodinou. Bývám tam i jindy, ale čtvrteční dopoledne se snažím rezervovat pro domluvené schůzky. Čtvrteční odpoledne a večer vnímám ve svém týdenním programu jako nejvhodnější čas pro pastorační návštěvy.

Pátek

Od září začne nový běh **konfirmačního cvičení**, v kanceláři od 16 hodin. Na cvičení pak plynule časově navazuje od 17:00 setkání **mladší mládeže**, jen o patro níž, ve sklepě pod farou. A jednou za měsíc, zpravidla třetí pátek, se pak ještě scházíme od 19:00 se **střední generací**, nejčastěji ve farním bytě.

Sobota

nemá žádný pravidelný program. Někdy je nějaké celocírkevní či seniorátní setkání, někdy se koná něco ve sboru, někdy máme hosty, kteří přijeli na neděli, někdy mám volno.

Aleš Wrana

Kulturní okénko

Colours of Ostrava

Ve dnech 12.-15. července 2007 se v Ostravě uskutečnil hudební festival Colours of Ostrava. Ne každý festival má tak výstižný název jako jsou právě „barvy Ostravy“. Je opravdu barevný. Návštěvníkům nabízí hudbu všeho žánru od tradičních národních stylů až po ty desítky moderních. Je to festival plný zahraničních účinkujících ze všech koutů světa. Mezi letošní tahouny určitě patřili francouzští Gipsy kings, Goran Bregovič and Wedding funeral band z Balkánu nebo čeští účinkující jako Divoký Bill, Dan Bárta nebo Tatabojs. A tak pokud se vám v dalších letech vyskytne možnost festival navštívit, určitě neváhejte.

Benjamín Groll

Pro děti

Tajenku najdete na předposlední stránce Zpravodaje.

1.		1. Druhá kniha Mojžíšova
2.		2. Davidův syn-král
3.		3. Manželka Ananiáše
4.		4. První žena
5.		5. Mojžíšův bratr
6.		6. Pokrm z nebe
7.		7. Město kam uprchl Jonáš
8.		8. Třikrát zapřel Ježíše
9.		9. Abrahamova žena
10.		10. Josefův prvorozený syn
11.		11. Poslední kniha Bible
12.		12. Kolik bylo učedníků
13.		13. Otec Jana Křtitele

Jana Sabóová

K zamyšlení

Horší než pes

Nedávno jsem byla na pochodu se psem a musím konstatovat, že se mám od něho co učit. Hned vysvětlím.

Když našeho pejska někde odložím, celou tu dobu mě pozorně vyhlíží a dívá se směrem, kterým jsem odešla. Jakmile se konečně zase objevím, vítá mě skutečně s obrovskou radostí. Pejškaří ví, jak psi dokáží svou lásku projevovat. Občas se stane, že i pes se někdy unaví, ale ve chvíli, kdy na

něho jako jeho pán zavolám: „Pojď, jdeme!“, zvedne se a jde.

Když se dostane do situace, kdy se bojí, např. má přežít rozvrzanou lávku nebo se má nasoukat do temného malého prostoru, podívá se na mě, zda tam jsem a zda mu pomůžu, a pak s velkým strachem, ale také s velkým odhodláním udělat pánečkovi radost vykročí.

A já? Přiznávám, že každé ráno nevyhlížím svého Pána a nevitám jej s obrovskou radostí a vděčností. Rozhodně si nezpívám a ne vždy říkám, jak ráda s ním jsem.

A když jsem unavená a cítím, že mám něco pro svého Boha udělat? „Teď ne, Pane. Vidíš, jak jsem utahaná. Celý den jsem byla na nohou a teď si zasloužím odpočinek. Až někdy příště.“

Mám-li z něčeho obavy, je to se mnou o něco lepší. To se ke svému Bohu dokáží přivinout a toužit po jeho ochraně. Ale ruku na srdce. Modlím-li se v situaci, kdy mám z něčeho strach, vždycky se tam nějak vloudí věta o tom, zda se tomu nedá vyhnout nebo zda to nemůže vykonat někdo jiný, samozřejmě povolanejší.

Snažíme se učit od lidí moudřejších, zkušenějších a svatějších. Mě letos o chování k Bohu poučil náš pes.

Danka Krupová

Z historie- nejen- našeho sboru

Židé ve Valašském Meziříčí

V září 1942 proběhl transport židovských občanů z Valašského Meziříčí do koncentračního tábora v Terezíně a později do Osvětimi. **PhDr. Ladislav Baletka** vydal v roce 1996 knížku „**O životě Židů ve Valašském Meziříčí**“. Vybrala jsem z ní pár základních údajů, abychom si po 65ti letech znovu

připomněli, že i tady měli Židé své místo a zasloužili se o rozvoj města. Již na počátku 13. stol. IV. lateránský koncil přisoudil Židům potupnou roli. Mimo jiné jim bylo zakázáno vykonávat úřady a vycházet z domu o církevních svátcích. Museli také nosit takový oděv, aby byli na první pohled rozeznatelní od křesťanů. V 15. stol. byli Židé vyhnáni z měst rozvášněnými stoupenci fanatického mnicha Capistrana - za tiché podpory tehdejšího krále Ladislava Pohrobka. Až po vydání tolerančního patentu Josefem II. v roce 1781 se jejich postavení trochu zlepšilo, ačkoli různá omezení trvala dál. Židé např. nesměli získávat žádné nemovitosti - proto byla sklárna v Krásně nad Bečvou postavena hrabětem Kinským, i když byl projekt zpracován v kanceláři Salomona Reicha, který stavbu nepochybně také financoval a který byl pak nájemcem sklárny. Až císařské nařízení z roku 1860 toto nesmyslné omezení zrušilo.

První jisté písemné zprávy o Židech v Meziříčí pocházejí z poloviny 16. století. Přicházeli do města, aby zde obchodovali. Nemohli si však svobodně kupovat domy a je otázkou, zda vůbec mohli ve městě přenocovat. V roce 1834 žilo v Meziříčí 2088 obyvatel, z nichž 22 se hlásilo k židovství. V roce 1867 byla postavena synagoga v Krásně na pravém břehu Rožnovské Bečvy. Součástí synagogy byla rovněž obřadní lázeň mikve. (Mikve má pojmout nejméně 762 litrů přírodní vody a její hloubka musí umožnit dospělému člověku úplné ponoření.) Nejstarší židovskou organizací, v níž se Židé sdružovali, byl Židovský náboženský spolek, jehož stanovy byly schváleny Moravským místodržitelstvím v Brně dne 18. května 1868. Spolek v roce 1885 čítal 38 členů. V roce 1894 byl spolek zrušen, neboť splynul s nově vytvořenou Židovskou náboženskou obcí ve Valašském Meziříčí. První předsedou spolku byl Josef Sommer a posledním JUDr. Karel Heller, který byl představeným ŽNO od roku 1932 až do osudného dne 14. září 1942, kdy transport odvezl všechny příslušníky židovské komunity ...

Vztahy mezi křesťany a Židy v Meziříčí a Krásně se vyvíjely podobně jako

kdekoliv jinde. Před rokem 1848 vládl všeobecně odmítavý postoj vůči Židům. Po občansko-demokratické revoluci roku 1848 se mnoho nezměnilo. Projevy antisemitismu ve společnosti dále existovaly. Antisemitismus, živěný také mocenským postavením církve, získal ve Valašském Meziříčí velmi brzy ještě dalšího činitele. Pod heslem boje proti germanizaci vyrukovali proti Židům čeští vlastenci. Shromažďovali se zejména pod praporem meziříčského Sokola. Vínou germanizačních opatření Habsburků a vínou církevní a státní politiky měli Židé vždy blíže k němčině, jako k jazyku svých ochránců. K nejdramatičtějšimu vystoupení proti Židům došlo v Meziříčí v roce 1899. Tehdy byl obviněn z bestiální vraždy české dívky v Polné mladý Žid Hilsner. Po celé republice se zvedla nová vlna antisemitismu a v řadě míst došlo k drancování židovského majetku a násilnostem vůči Židům. 22. října proběhla proti- židovská demonstrace ve Val. Meziříčí. Dobové noviny zapsaly tuto událost takto: „*...napřed zástup z několika set lidí sestávající zpíval a provokoval, pojednou byl dán povel k vybití oken. Kamením bylo bombardováno německé kasino a pak zástupy procházejíc městem vytloukaly v židovských domech a obchodech okna....výtržníkům nebylo dosti, že rozbili okna synagógy, vlámali se i dovnitř a zpusťšili, co se dalo...*“

V synagóze bylo zničeno nebo poškozeno veškeré zařízení. Nové předměty si Židé museli doplnit na vlastní náklady. Pár demonstrantů bylo sice potrestáno za porušování veřejného pořádku. V žalobě ovšem nebylo ani slovo o ničení cizího majetku a ohrožení života. Události roku 1899 ukázaly v pravé nahotě nízkou kulturní úroveň zdejšího obyvatelstva. Poodhalily dosud skrytou tvář českého nacionalismu, s nímž tak vehementně vystupovaly meziříčské české spolky. Proto musel být univerzitní profesor Masaryk se svými liberálními názory jejich velkým nepřitelem.

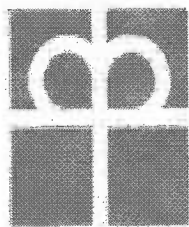
Brzy po vzniku Československa v prosinci roku 1918 došlo v Holešově k vydrancování židovské čtvrti. Událost o to smutnější, že se na ni podíleli

nejen civilisté, ale i čeští vojáci. Antisemitismus nacházel v Meziříčí živnou půdu i po roce 1918. Byl již udomácněn v Novinách zpod Radhoště a projevoval se také v Lubině. Její redaktor Věnceslav Vokurka například již v roce 1919 požadoval, aby všichni židovští důstojníci a vojáci byli vyloučeni z armády, podobně jako se to stalo v Polsku. Vokurka často používal termín „*zavšivení Židi*“

Přes některé občasné výroky v místních novinách se vztah meziříčského obyvatelstva začal pomalu měnit, jakmile se situace ve státě postupně stabilizovala. Bylo to nepochybně také proto, že tato republika měla ve svém čele velkého humanistu, který pro zrovnoprávnění Židů hodně učinil.

Během 2. světové války sloužila synagoga k shromáždění Hitlerjugend, která zde hanobila poslední stopy židovské kultury. Při ústupu německého vojska byla v květnu 1945 synagoga poškozena destrukcí mostu přes Bečvu. Po válce, aniž by se čekalo na možnost návratu židovských spoluobčanů z koncentračních táborů, město počítalo s tím, že bude synagoga využita pro hasičskou zbrojnici. Další zájemcem byla Československá církev husitská, která ji hodlala adaptovat na Husův sbor, jako to učinila např. se synagogou v Novém Jičíně a se židovskou obřadní síní ve Vsetíně. V roce 1949 rada MNV jednomyslně odsouhlasila její zboření. Po více než osmdesáti letech se tak uzavřela historie budovy, s níž byly tak úzce spjaty životy mnoha set Židů z valašskomeziříčského okresu. Za zmínku snad ještě stojí, že meziříčští hasiči chtěli získat synagogu nikoliv až po roce 1945, ale již na začátku německé okupace- v souvislosti s vlnou zběsilé nacistické anti-semitské propagandy. V temném pozadí snah o zbourání synagogy, jež pokračovaly po roce 1945, byly ovšem nejen stopy nacistického protizidovského teroru, ale i zakořeněná nedůvěra, opovržení anebo nenávisť vůči Židům, která měla v Meziříčí tak pozoruhodnou tradici.

Z knihy PhDr. Ladislava Baletky připravila Marta Machová

Diakonie ČCE - Ostrava

Žofinská 12, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

IČ: 41035526

Tel.: +420 596 123 091, fax: +420 596 122 858

E – mail: ostrava@diakoniecce.cz

[Http://www.diakoniecce.cz](http://www.diakoniecce.cz), www.diakoniecce-ostrava.wz.cz

č.ú.: 1644262369 / 0800

Děti si užívaly prázdnin

„*Bylo léto a zrály maliny.*“ Třinácti dětem ve věku od 4 do 15 let, pobývajícím toho času v Zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc ostravského střediska Diakonie ČCE, se to opravdu splnilo.

V překrásném horském prostředí Moravskoslezských Beskyd na Tyře stojí chata, kde jsme dvakrát po 4 dnech v červenci mohli těmto dětem poskytnout vše, co krásné léto nabízí. Hned první večer po příjezdu jsme udělali táborák, opékali buřty a přitom zpívali, co kdo uměl. Dětem se nechtělo jít spát, ale ráno se časně budily dalším očekáváním nových zážitků.

„*Do lesa na borůvky a maliny! To bude dobrý koláč!*“ A opravdu, bylo se nač těšit. Vysoké stromy, strmé stráně a všechno tak neznámé a krásné. Odpoledne na svačinku byl opravdu voňavý koláč s nasbíranými malinami a borůvkami. A po svačině hurá na túru na Javorový vrch. Zvládli to po hodině a půl i ti nejmenší. Za to je čekal nanukový kornout. Starší byli unešeni kouzelným rozhledem do širokého kraje v údolí. Po cestě zpět – to bylo otázek! Nechyběly ani takové ty „*normální*“, jako co bude dobrého k večeři a co dobrého uvaří paní vedoucí zítra k obědu. A vařila nám výtečně! Nešetřili jsme chválou – nic tak dobrého jsme ještě nejedli!

Co všechno ještě děti zažily? Noční stezku odvahy, kterou zdolali jen ti nejodvážnější. A ti méně odvážní jim tiše záviděli.

Lesní duchové hlídali své poklady – a neuhlídali!

Děti je po dlouhém a snaživém hledání objevily.

Zážitků bylo opravdu mnoho a i cesta vlakem byla pro mnohé první. Umývat se venku, jít pozdě spát a ráno vidět z okna les a ve vodě žábu.

Byly to krásné prázdniny! Kéž by byly ještě! Děkujeme, Tyro!

Hana Pavelková, pečovatelka – ošetřovatelka
Diakonie ČCE – středisko v Ostravě

Seniorátní a celocírkevní akce

⇒ Farní sbor Českobratské církve evangelické v Odrách vás zve na sborový den v **neděli 9.září 2007**, při kterém vzpomeneme **60.výročí** založení kazatelské stanice a **50 let** od vzniku samostatného sboru v Odrách. Káže synodní senior br. Joel Ruml. Odpoledne vystoupí pěvecké sdružení „**CHORUS ODRY**“ a br. Joel Ruml bude přednášet na téma „*Postavení ČCE v současné společnosti a úkol křesťanů v dnešním světě.*“

⇒ **MEZI NÁMI-Sjezd (nejen) evangelické mládeže.**

Letošní volně navazuje na téma loňského Sjezdu. Bude o komunikaci a nese název **Mezi námi**.

Na téma komunikace se podíváme z různých stran: komunikace v rodině, partnerská komunikace, kázání jako komunikace. Čekají vás různé přednášky a dílny k tématu. Můžete se blíže seznámit například s biblickým pohledem na mezilidské vztahy, s problematikou partnerských vztahů a komunikace, oblastí dobrovolnické práce s lidmi i s jednotlivými proudy uvnitř Českobratské církve evangelické. Bude pro vás také připraveno promítání filmu (Za hranicí ticha a Životy těch druhých), hudební a výtvarné dílny, sportování, divadelní představení (Víťa Marčík a Teátr, divadlo z divadelni-

čení) a koncerty (Kryštofovy staré věci, Rainbow Gospel Choir, Modroblues, Vera Love & GK Band). Večer budete mít příležitost být s přáteli v čajovně nebo v tzv. PUBu (PUB = Přijďte U nás poBejt – nealkoholický bar). Těšit se můžete taky na čajovnu (bude probíhat ve stanu!) a deskové hry. Na závěr Sjezdu proběhne společná bohoslužba.

Program a všechny přílohy k tisku naleznete zde: <http://sjezd-mladeze.evangnet.cz> Pokud už máte ve všem jasno, vzhůru k přihlášce: přihlašovací formulář najdete na <http://mladez.evangnet.cz/prihlasky/>

Tajenka:

Safenat Paneach (nové jméno Josefa)

INFORMACE O SBORU

Služby, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme

(podrobnější informace u faráře):

- duchovní rozhovory
- lekce uvedení do křesťanství
- texty kázání od br. faráře Wrany
- Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- zasílání Zpravodaje
- vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných

Adresa:	Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava
Telefon:	596 122 943
E-mail:	cce.ostrava@volny.cz
Web:	www.volny.cz/cce.ostrava
Farář:	Aleš Wrana (tel. 596 122 943)
Kurátorka:	Jana Hašková (591 120 490)
Bankovní spojení:	16 44 32 93 59/0800
Příspěvky do časopisu:	Aleš Wrana, Marta Machová (732 277 289, marta35@seznam.cz)
Kontrola pravopisu:	Pavλίna Krupová (pavlinakrups@seznam.cz)

PROGRAM NA ZÁŘÍ

2.9. NEDĚLE

8:30 rodinné bohoslužby

5.9. středa

15:00 dorost ve sklepě pod farou

17:00 biblická hodina v presbyterně

7.9. pátek

17:00 mladší mládež ve sklepě pod farou

9.9. NEDĚLE

8:30 bohoslužby s večeří Páně

11.9. úterý

9:00 Kavárnička ve farní kanceláři

19:00 starší mládež ve farní kanceláři

12.9. středa

15:00 dorost

17:00 biblická hodina

18:15 schůze staršovstva

14.9. pátek

16:00 konfirmační cvičení ve farní kanceláři

17:00 mladší mládež

19:00 střední generace u sestry Jany Saboová

16.9. NEDĚLE

8:30 bohoslužby

18.9. úterý

18:00 Meditace pro všední den ve sklepě pod farou

19:00 starší mládež

19.9. středa

15:00 dorost

17:00 biblická hodina

21.9. pátek

17:00 mladší mládež

23.9. NEDĚLE

8:30 bohoslužby (hostem br. Ondřej Prokop, po bohoslužbách

bude také povídat o své práci)

25.9. úterý

9:00 Kavárnička

18:00 Meditace pro všední den

19:00 starší mládež

26.9. středa

15:00 dorost

17:00 biblická hodina

30.9. NEDĚLE

8:30 bohoslužby

2.10. úterý

18:00 Meditace pro všední den

19:00 starší mládež

3.10. středa

15:00 dorost

17:00 biblická hodina

5.10. pátek

16:00 konfirmační cvičení

17:00 mladší mládež

7.10. NEDĚL

8:30 rodinné bohoslužby